

[Finansministeren.]

høje ting, og derefter må det høje ting på de oplysningers grund, som kommer til at foreligge, på et senere tidspunkt tage sit standpunkt. Der er derfor intet som helst mærkeligt i den disposition, der er truffet.

Bertel Dahlgaard: Jeg finder ingen anledning til at gå ind i en almindelig diskussion af den art, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen søgte at lægge op til her. Det høje ting har i sin tid taget sit standpunkt til Marshallplanen; jeg tror, der er enighed indenfor den overvældende del af den danske befolkning om betydningen for det danske samfund af denne hjælp, og jeg finder ingen anledning til at diskutere dette spørgsmål igen, hver gang forslag, der berører disse ting, foreligger her.

Angående de betragtninger, det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte vedrørende udenrigsministerens rejse til Washington, skal jeg for min del sige, at heller ikke dette spørgsmål hører hjemme under dette forslags behandling. Såvidt jeg ved, foretager udenrigsministeren denne rejse efter bemyndigelse fra et flertal i det udenrigspolitiske nævn. Jeg ønsker ikke at drøfte denne sag ved denne lejlighed, og der er ingen anledning til det for mit partis vedkommende; vi har herom sagt vor mening, som er hele befolkningen bekendt.

Jeg vil dog gerne føje en enkelt bemærkning til den udtalelse, den højtærede finansminister fremsatte nu, hvori den højtærede minister brugte det udtryk, at hvis man fra regeringens side havde haft den opfattelse, at der var et misforhold tilstede mellem regeringens standpunkt med hensyn til udenrigsministerens rejse o. s. v. og det høje tings flertal, ville det have været regeringens pligt at forelægge spørgsmålet til behandling her i tinget (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Jeg talte om rejsen!) ... ja, med hensyn til rejsen. En sådan parlamentarisk vurdering kan jeg ikke godkende. Den højtærede regering har ved vurderingen af disse spørgsmål to ting at tage hensyn til: både dette tings samlede antal medlemmer og den samlede offentlighed. Det er den betragtning, der i så høj grad har været understrømmen i regeringens handlinger oppe i Norge, og jeg ville have været lykkelig, hvis den høje regering herhjemme havde givet udtryk for samme opfattelse.

Aksel Larsen: Man kan naturligvis godt sige, som den højtærede minister sagde, at nøjsomhedsprogrammerne i visse europæiske lande er foranlediget af krigen, men det er

dog en kendsgerning, at hvad angår omstillingen fra krigs- til fredsproduktion, hvad angår genopbygning o. s. v., er der langt større fremskridt i de lande i Europa, der ikke får Marshallhjælp, end i de lande, der får Marshallhjælp. Jeg tror, den højtærede minister er intelligent nok til at give mig ret i, at Sverige ikke har været i krig. Ikke desto mindre kommer Marshallhjælpens administrator, Hoffman, og siger til Sverige: jeg kræver et nøjsomhedsprogram gennemført for Sverige, Sveriges levestandard er for høj, det svenske folk lever for godt, det vil jeg som Marshallplanens administrator ikke finde mig i, og forresten kræver jeg som Marshallplanens administrator, at Sverige sætter prisen ned på sit vigtigste eksportprodukt, cellulose. Man kan ikke bortdiskutere en sådan kendsgerning. Det viser os, hvad Marshallhjælpen kan bruges til, og det viser os, hvad den skal bruges til.

Hvad angår det andet spørgsmål, siger det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at udenrigsministerens rejse er tiltrådt af et flertal i det udenrigspolitiske nævn. Ja, det har jeg læst om i aviserne, men jeg opfordrer de ærede medlemmer og regeringen til at læse, hvad der står i loven om det udenrigspolitiske nævn. Det har aldeles ikke beføjelser til på nogen måde at erstatte rigsdagen. Rigsdagen kan heller ikke erstattes med regeringens mere eller mindre private konferencer med visse af partiformændene på rigsdagen. Rigsdagen er en helhed, rigsdagen skulle være et demokratisk organ, valgt af folket og repræsenterende folket, og den er tilsidesat i denne sag. Det drejer sig ikke om, hvorvidt man til sin tid vil komme og forelægge sagen til endelig afgørelse for rigsdagen, det drejer sig om, at man her har indledt en politik, er styret ind på en kurs, hvorfra der muligvis ikke er nogen vej tilbage. Det drejer sig om, at man ved det, man er gaaet i gang med, til sin tid vil stille rigsdagen overfor et fait accompli, og det bestrider jeg regeringens ret til.

Finansministeren (H. C. Hansen): Såvidt jeg ved, er ingen regering i stand til at stille en rigsdag overfor et fait accompli i en sag som denne. Regeringen har i forvejen, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, forhandlet hele denne sag med det udenrigspolitiske nævn. Regeringen nærer ingen tvivl om, at den som baggrund for de undersøgelser, som udenrigsministeren nu skal foretage, har tilslutning fra et meget betydeligt flertal i dette høje ting.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard